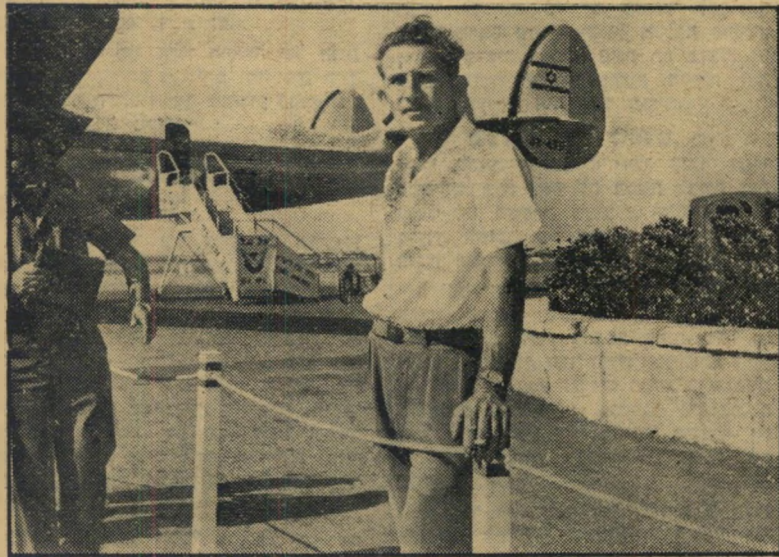

חקרו עתונאים מודאגים אם אמנם נשרף גם תיקו של ישראל רודולף קסטנר... הרגע נמסר כי התיק לא נפגע, שמור בי כספת מיוחדת... אותה שעה העביר בית המשפט לגנן המדינה את תיק הרצח של חיים ארלוזורוב, סתם עליו סופית את הגולל.

בעיות גיל ושיכון

מדוע נראים רוב בני המשקים צעירים יור מר מכפי שהינם? הסביר השבוע מנחם

אבידן בשרה לור סדר צרף להיות

באדר, מנהל משרד הפיתוח, חבר משק מורע, הגראה הרבה יותר צעיר מ-61 שנות חייו: בחברה בה שמים את הדגש על הקי ששים, נראה כל אחד קשיש יותר. בחברה בה שמים את הדגש על הנוער, כמו במשק קים, נראים הכל צעירים יותר... אותה שעה גילתה אשתו של באדר כי גילה יורד משנה לשנה. לא היתה זאת אשליה: הודות לריכוזי הנוער במקום, יורד הגיל הממוצע של חברי מורע בהתמדה, הגיע עתה ל-31... נכדה, אריה באדר (8) הסביר כי אופן החלטי מדוע לא יתגייס כבוא העת ל-חליהאוויר או לחיליהים, אלא דוקא לחיל הרגלים: "אני לא דג ולא ציפור, כי אם בן אדם... אישכספים אחר בממשלת יש-ראל, לוי" (לא תחסום שר בדיוור) "אש-כול זכה השבוע לשפע בדיחות עממיות. כך הזכיר עסקן חרדי בירושלים כי בספר שמות כתוב על שבת לוי בפירושו: "רועש להם בתים... אגב לוי החליטה מפור-שת של הממשלה אסיר למחיר דירת-שרד לעלות על 20 אלף ל"א, או להכיל יותר מארבעה חדרים. לריהוט דירת-שרד נקבע, בשעתו, תקציב מכסימום של 7000 ל"א. מה שלא צריך להדאיג את לוי אשכול. תקציב ממשלה, שר החוץ ושר האוצר מותר לרהט 7000 ל"א הדירה — מכיון שהן משמשות, לפי הגדרת הממשלה, "למטרות ייצוג".

דוגמות טיב וסיפוק

רן בן-אמוץ קונן השבוע על חוסר ה-

חוויות מין ואופי

בשעה שהרב הראשי יצחק הלוי הר-צוג השמיץ את דרשתו בבית הכנסת הר-ירושלמי ישורון בחג השבועות, היו בין הר-מאזינים עטופי-הטליתות הרצוגים אחרים: הכן יעקב הרצוג, אחד המחוזות המרכזיים במשרד החוץ, והבן אלוף-משנה חיים הרצוג... מתפללים אחרים באותו מעד: השופטים העליונים משה זילברג ויחזקאל רויד גויטיץ. נזכר אחד הדתי-דים: כשעבר גויטיץ בשעתו לשרות-החזק,

נתבקש להחליף את שמו. גויטיץ הציע את השם החדש "גוי-איתן", וזה לתשובתו הר-מיהרה בכתב של שרה-חנן משה שרת: "מטוב יהידי איתן עם שם נוי, מאשר להר-סיף עוד גוי איתן"... לפני התפילה הקשיב הרב הרצוג בהנאה רבה לשירי-דת כושיים על נושאים תנ"כיים, מפי חברי להקתו של ליוול המפספון. המפספון עצמו ביקר אחר כך בקריט-עניבים. קיבל כמתנה זר שושנים. התפלא המפספון (46): "מדוע יש להם קר-צים? ממתי יש לשושנים קוצים?..." את תו של המפספון נתן השבוע איש-הארץ עמוס אילון. בכתבו כי "לגבי אנשים רבים בקהל זוהי בראש וראשונה חוויה מר-נית". אילון עצמו זכה באותו שבוע לחוויה גופנית: אחד מחברי המערכת של עתונו הני-חית לו כמה סטירות-לחי, כהגבה על נכונר-תו של אילון להפיר את שבתות עובדי הארץ לפני שנסתיימה. סיבה אפשרית לנוכחות זו: עורך הארץ גרשום שוקן הציע לאילון לנסוע לאמריקה, לשמש שם כשליחו הקבוע של העתון. אילון יסע בעתיד הקרוב... מנהל משרד החוץ, שלמה זנוויל כה-נא, שנאשם על-ידי יריכו בהמצאת אגדות, מקומות קדושים ותשמישי קודש למיניהם, הגיב השבוע בחיבור אגדה נוספת, אודות הרבי מגויטיץ שחי מאה שנה וסירב למות. כאשר מת, הופיע בחלום יורשו בתכריכים. מוסר ההשכל של כהנא: מתנגדיו מסרבים להיעלם, למרות שעבר זמנם... חדשות משפטיות בוערות: כשפרצה השבוע שריפה בחקיקה של בית המשפט העליון בירושלים,

פסוקי השבוע

עיתונאי שלום רוזנפלד למבקר המדינה, אחר שלוי אשכול ביקש ממנו לבקר את עניין דירתו: "בבואו לעסוק בפרשת הדירה, יעשה נא בדק בית כללי!" שגריר ברית-המוצעות בישראל, אלכסנדר ניקיטה אכרמוב, בתשובה לבקשת התרת עליית יהודים מברית-המוצעות: "אני אשתול אצל ממשלתי — ואני בטוח שאשיג הסכמה — להרשות עליית יהודים מרוסיה למדינת ישראל, בדיוק באותם המספרים כפי שיבואו מארצות-הברית." שגריר צרפת בישראל, פייר אויזין זילבר, בהבחרו לנשיא מועדון הרוסארי בתל-אביב: "קשה לגוי למשול ביהודים!" "מר ישראל" ובעני שרשרת מכוני הרואה רפאד הלפרין, על כניית האכילה המפורזת: "אתה לא יכול לשקר את הגוף שלך. מה שאתה מכניס — נשאר שם!" אחמד חמזה, חבר המועצות הטוניסית לקונגרס ההדרים העולמי המתקיים בישראל, בדברו על יהסי ישראל-ערב: "יש חילוקי דעות בין האנשים, כשם שהאצבעות של יד אחת אינן שחת בניגוד... נקחה שהיד תסגר והאצבעות יתאימו אחת לשניה."

זוכרים את הדרווי (967/896) שהיה בי טוח שלא יקבל אף מכתב מנערה יהויה?

אני שמחה לציין שהוא טעה בהחלט. הגיעו בשבילו מספר בלתי מבוטל של מכתבים, ואם אינני טועה — ואני כמי עט לעולם אינני טועה — הרי שיש לי הניח שלאותו צעיר יהיה חומר קריאה רב בעתיד הקרוב.

דרך גבר

לא הייתי רוצה לרגיז נערה כי (971/919). היא נשמעת מסוכנת. שפ"ט בעצמכם:

"משום שאני משועממת עד מות ו-מאוכזבת לחלוטין מכל אותם גברים הי-סבורים שהם גברים רק משום שהם לוב-שי מכנסיים, או רק משום שמותר להם לדעתם, ולדעת איהו חוק מטופש, לעשות דברים שלנו, בנות המין החלש והיפה, אסור לעשותם — לפעמים אני חושבת שהם פחדים מפני התחרות — אני פו-נה אליך בבקשה לה-פרסם מכתב זה במ"דורך, אולי ימצא אי שם בדורמה של הארץ או בצפון-נה אשילו מחוצה לה משהו הסבור שהינו גבר לא פי-שוט משום שהוא גולד כף.

"אני מאמינה כי גברים. פחות מזה בנשים. אני מאמי-נה בעצמי, אבל אני איגואליסטית ואדיה מוכנה להאמין כי עוד משהו אם יהיה ראוי לכך. ומכיון שכולם אומרים ש-עדיין צעירה אני, טרם מלאו לי 21, הני-לסתי לצאת להרצ-ואפילו אעשה זאת במים עמוקים, למר-רות שלדעת עונדי פסי חזה, מקומה של האשה הוא ליד גינית הכביסה. אותו משהו החושב שיש בו כל מה שלא מצאתי בחבריו ויוכיח זאת, יוכל לשמוע זאת גם ממני גם אם יקטוף לי מעני פרה. משום שרק גבר אמיתי יודע להיות רך ועדין בלי שיפגע הדבר בגא-חתי העצמית. על כל תכונות הגבר שלו להיות ארו-זות במסגרת גברית, כולל גובה ורוחב, ואני מבטיחה לו שלא ישתעמם, משום שאני יודעת להיות חברה ומאוינה טר-בה."

עץ השיחטה

(971/920) אומר כי השחיטה שאני עו-רכת במכתבים המגיעים אלי, היא לפי טעמי, והוא מייפה את כוחי לעשות זאת גם למכתבו. על עצמו הוא מספר כמעט רק טובות. שהוא גבוה מאד, בן 22, יפה תואר, בעל חוש הומור, וכלל לא שויצר. (בעיני הוא דחקא כן). בלי מורא וכלי משוא פנים, הוא ספר שהוא בלגניסט מעורר אמיים, אבל אחד כזה שאין כו-עסיים עליו, כיוון שהוא עושה רעש כי-צורה נחמדה.

הוא אוהב את כל הדברים שלדעתו אוהב אינטליגנט: ספורט, מוסיקה, קול-נוע וספרות. בעל עבר קיבוצניקי של שמונה שנים וכעת מחפש את המחר ובו נערה שתעלה לפתית על כל הרבות ש-הכיר עד כה. הוא מוכן להתספק בי-מועט, אומר הוא, בין חגיגת ליפהפיה. הוא מוכן אפילו לקחת על עצמו יעוד מסיורני ולהציל את נשמתה של נערה סלונית.

בחור כהלכה, לא כן? הייליים שניים הוא הדבר אשר אמרתי. חיליים הם באופנה כעת. ושתי אחיות בנות 16-18

אני אוהבת מאד, כפי שאמרתי לא פי-עם, לקבל מכתבים מחוץ לארץ. אולם מורו בעיני שצעיר כי (971/922) שכנר-אה בחר להיות בשחיציה מרצונו הי-טוב, מתלונן על החיים הקשים בגולה. ובכן, איתו צעיר, הלומד במכללה בי-ציריך, וגם עוסק שם בהוראה, הוא בן 23, חובב בולים, רדיו ונגינה. הוא יש-מח לשמוע על הארץ והמתרחש בה, בעיקר כשהכותבת תהיה נערה בת 20. 18. רצוי שתהיה בעלת השקפות ותיות, אומר הוא.

הגולה הדרווי

אני אוהבת מאד, כפי שאמרתי לא פי-עם, לקבל מכתבים מחוץ לארץ. אולם מורו בעיני שצעיר כי (971/922) שכנר-אה בחר להיות בשחיציה מרצונו הי-טוב, מתלונן על החיים הקשים בגולה. ובכן, איתו צעיר, הלומד במכללה בי-ציריך, וגם עוסק שם בהוראה, הוא בן 23, חובב בולים, רדיו ונגינה. הוא יש-מח לשמוע על הארץ והמתרחש בה, בעיקר כשהכותבת תהיה נערה בת 20. 18. רצוי שתהיה בעלת השקפות ותיות, אומר הוא.

דוגרי לעניין

שלושה חיליים קרביים (971/923), רר-צים ליצור חברה מצומצמת על-ידי הקי-רות עם שלוש נע-רות בנות 19-17, פשוטות, חביבות, ו-פי שהם מתכבאים. "דוגרי לעניין", כי הם אינם רוצים להפי-ליג בשבת עצמם ו-להתהדר. ניכר מהם שהם בחורים פשו-טים וחביבים.

דחיקתם, הצילון!

מלים, כי תמיד כשפלמח-ניק נפגש עם חבר — יחריב-תק ו-שוב לא תהיה משמעות בעתיד הקרוב, אני חוששת. על כל פנים, לא לצעירים. הגעתי כאשר שמעתי, לא מכבר, כמה ביטויים חדישים בסלנג שלנו. חשבת כי עצמי כבר נורא מודרנית כאשר הכרתי את הדי-טוי "הולך לי קלף משוגע". אי-בל כמעט התנלפתי כאשר פגשתי ברצותי להיות מעודכנת, התי-חלתי להשתמש בחלקו הראשון של הביטוי, אז קפצה לדברי נעורות במלים "ניק על הגבי", מיד אחרי המלים "הולך לוי", מסתבר שזה ביטוי חזק. על כך, אם רצונכם להציני-מזכאון נפשי, אנא, שלחו לי רשימה של ביטויים חדישים, ו-אני אעבירם לקשישים בני דורי.

מרד אנשי הסתיו

אינני יודעת אם בכונה החליף (971/925) במכתבו אלי, את כל האי-בה' את הש' בס' את הא' בע' — על כל פנים ברור לי כי הוא אדם רציני. מדוע? כי מבלי שנתבקש לכך כלל, חרמ, עם שליחת מכתבו אלי, שתי לירות לקרן הי-מגן ואת הקבלה צירף למכתב.

אותו בחור חי בהרגשה משונה של-אנשים בני גילו — 31 — אין מקום במדורי. הוא מבקש שאעשה משהו גם בשביל הראשונים. ייתכן ואראה אולי כמחמיאה לו. אך בכל הרצינות אני סבור-רה כי 31 הוא גיל נהדר אצל גבר. בינינו לבין עצמנו, רוב עורכי השבועון כבר נפרדו משנתם השלושים והם חושבים את עצמם לצעירים בהחלט.

הוא היה רוצה מאד לקבל מכתבים מ-נערה תרבותית נעדרת תסביכים. ובעלת גישה חיובית לחיים ולארץ, שתאהב מו-סיקה גם מבלי לזהות את שמה של הי-יצירה, שתהיה מסוגלת לשוחח על טרס-ולא רק על שמות השחקנים, ושתדע למי-צוא בלוי נעים בסיולים.

על עצמו הוא מוכן לספר לי רק שהוא יליד אירופה מערבית, שנים רבות בי-ארץ. את כל השאר הוא מוכן לספר רק לנערה/ות שנתחוב/נה אליו.

זה בא מאיזו יהודית ורנה

אל דאגה, חביבותי. יבוא יום וחבריהם של אחיך יתחילו לשים לב אליכן. זה בא מאלי, כמו שני-גי הבינה. בוקר יפה אחד יגיעו הנעי-רים שאך תמול חלפו על פניכן בשלום נימוסי, להכרה שבצמם הנכן שתי נעי-רות חמודות בנות 17. אל תנסו להתנהג כאילו הייתן בוג-רות יותר. שמענה לעצת זקנה מכן: אין-כגיל 17.